

59. møde.

Torsdag den 24. februar kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding,

forslag til lov om ejendomsskyld til staten, forslag til lov om ændring i lov om afgift på omsætningen af stærke drikke,

forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser,

forslag til lov om ændring i lov om totalisatorspil,

forslag til lov om ændring i lov om afgift af gevinster i klasselotteriet,

forslag til lov om ændring i lov om tipning, forslag til lov om kommunal indkomstskat m. m.,

forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter,

forslag til lov om statens overtagelse af visse kommunale udgifter m. m.,

forslag til lov om ændring af statstilskud til forskellige udgifter vedrørende sundhedsvæsenet,

forslag til lov om sygehusvæsenet,

forslag til lov om børnetilskud m. v.,

forslag til lov om ændringer i forsorgsloven, folkeforsikringsloven, lov om arbejdsløshedsforsikring og arbejdsanvisning m. v., lov om mælkehjælp og lov om husmoder afløsning (om refusion af kommunernes udgifter m. m.),

forslag til lov om ændring af beskæftigelsesloven samt af lov om tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond til visse kommunale arbejder

og

forslag til lov om ændring af lærerlønnsloven og lov om statstilskud til Københavns kommunale skolevæsen (om refusion af kommunernes udgifter til lærerløn og -pension m. m.).

Valgt blev: *Hans Knudsen, Holger Eriksen, Ove Hansen, Poul Hansen (Kalundborg), Urban Hansen, Kai Jensen, Peter Nielsen, Thorkil Kristensen, Alfred Bøgh, Erik Eriksen, Sønderup, Ølgaard, Poul Møller, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Poul Sørensen, Bertel Dahlgaard og Axel Sørensen.*

Derpå foretoges:

Tredie behandling af forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg og lov om folkeforsikring (vedrørende plejehjem for kronisk syge og rentemodtagere optaget i alderdomshjem og plejehjem).

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2301).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 112 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den følgende sag var:

Første behandling af forslag til lov om udskydelse af den 11. almindelige vurdering til ejendomsskyld og grundskyld.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 815; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2045).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kai Jensen: Det foreliggende lovforslag kunne der siges en hel del både for og imod. Det skal jeg imidlertid ikke gøre. Jeg skal kun gøre den bemærkning, at jeg ikke er så sikker på, at det, landbrugsorganisationerne bruger som motivering for udsættelsen, nemlig at den usikkerhed, der er i landbrugsgets rentabilitetsforhold, er helt rigtig. Hvis landbruget havde disponeret bedre set med mine øjne, havde det efter min mening netop givet grundlag for en mere forsigtig

[Kai Jensen.]

vurdering. Det skal jeg nu lade ligge. Jeg synes, at den motivering, som jeg forstår er den højtærede finansministers, er mere væsentlig, idet ministeren siger, at hvis det lovforslag om huslejeudligning, som vi har til behandling her i tinget, gennemføres, kan der, når loven har fået lejlighed til at afspejle sine virkninger, tages hensyn dertil ved vurderingen.

På mit partis vegne anbefaler jeg, at man udskyder den 11. almindelige vurdering, således som det er foreslået.

Henry Hansen: Spørgsmålet om udskydelse af vurderingerne til ejendomsskyld og grundskyld blev rejst allerede under finanslovdebatten af mit parti, idet mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, rettede en henstilling til regeringen herom. Den højtærede finansminister har nu ved fremsættelsen af dette lovforslag imødekommet vort ønske på dette område, hvilket jeg på mit partis vegne finder anledning til at takke for.

Begrundelsen for udskydelsen af vurderingerne er den, at usikkerheden omkring de faste ejendommers værdi i øjeblikket er meget stor dels som følge af rentabilitetsforholdene i landbruget, som er et erhverv, der i særlig grad arbejder med fast ejendom, dels som følge af kreditstramningen, som vanskeliggør omsætning af fast ejendom og påvirker priserne. Også for byejendommenes vedkommende råder der usikkerhed med hensyn til den fremtidige værdi, bl. a. på grund af forslaget om en huslejeregulering. Under hensyn til disse forskellige usikkerhedsmomenter angående de fremtidige ejendomspriser er vi af den opfattelse, at det ikke vil være rigtigt nu at fastlægge ejendomsværdierne 5 år frem i tiden. Vi hilser derfor med tilfredshed dette lovforslag, og jeg vil på min gruppes vegne anbefale det til vedtagelse.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg synes, det er et meget fornuftigt lovforslag, den højtærede finansminister her har fremsat. De bemærkninger, som er gjort af de ærede medlemmer hr. Kai Jensen og hr. Henry Hansen, er jeg forsåvidt enig i. Jeg mener, at hele den usikkerhed, der for tiden præger disse forhold, gør det rimeligt, at vi

afventer begivenhedernes udvikling i det kommende år. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Kai Jensen sagde, hvis man skal udtrykke sig lidt forsigtigt, at der er en chance, en mulighed for, at man når frem til en ændring af den huslejelovgivning, som alle er enige om er forkert; derfor mener jeg, at det, set i relation til problemet om en mulig ekstra beskatning af grundværdierne, kan være rimeligt at afvente, hvordan hele prisudviklingen vil forme sig.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om det ikke ville være praktisk at tage et vist hensyn til de ejendomme, der findes navnlig i bykvarterer, der begynder at nærme sig til at være slums, og som er ansat højere, end salgsværdierne giver udtryk for. Det drejer sig ikke om så mange, men lidt har også ret. Nu er forholdet det med hensyn til vurderingsmekanismen, at man altid kan begære omvurdering, men for egen regning. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede finansminister, om han ikke vil overveje af rimelighedshensyn at foreslå indsat en bestemmelse om, at husejere, hvis ejendomme er således beskafne, at man med nogenlunde sikkerhed kan sige, at de er vurderet højere end salgsværdien, kunne få foretaget omvurdering uden bekostning for dem selv, forsåvidt som omvurderingen giver dem medhold.

Med disse ord skal jeg på mit partis vegne tilsige vor medvirken til lovforslagets hurtige gennemførelse.

Skytte: Det er altid uheldigt, når en vurdering, der er afgørende for både skatteansættelse og formueansættelse, skal foregå på et usikkert grundlag. Når man derfor erkender, at en sådan usikkerhed foreligger, kan det være rimeligt at foretage en kortvarig udskydelse af den 11. almindelige vurdering. Jeg kan dog ikke undlade at udtale håbet om, at vi inden næste år kan nå frem til et mere sikkert grundlag, da det af mange grunde er uheldigt, at der går for lang tid mellem vurderingerne, bl. a. fordi det kan være gavnligt at få rettet de uligheder, der stadig består.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Alfred Jensen: Jeg skal erkende, at der er adskillige forhold, der kan gøre det vanske-

[Alfred Jensen.]

ligt at fastslå ejendoms- og grundværdierne, så de kan holde fremover i den periode, vurderingen skal gælde for, men jeg tror dog, den ængstelse, der er kommet til udtryk i de taler, der nu er holdt her, er altfor overdreven.

Når man ser på udviklingen siden den 10. almindelige vurdering i 1950 og på den store forskel mellem vurderingssummer og handelspriser ikke alene i den sidste del af perioden, men allerede fra 1951, forekommer det mig aldeles urimeligt at nære frygt for, at en vurdering nu skal ansætte ejendomsskyld og grundskyld så højt, at nogle bliver gået for nær. Jeg har den modsatte opfattelse, nemlig at det er vanskeligt at nå frem til den rette vurdering, så at de, der sidder inde med ejendomme og grundværdier, virkelig kommer til at svare den skat, de bør svare.

Mit parti er derfor ikke særlig tilfreds med det foreliggende lovforslag. Forsåvidt der skulle være vanskeligheder for landbruget, mener vi, at man må kunne klare dem på anden måde fremover, nemlig ved at ændre selve skatteudskrivningen.

Da vi i 1950 stod overfor et privat lovforslag af denne art, indtog vi den samme stilling; lovforslaget blev som bekendt ikke gennemført. Den omstændighed, at vi måske nu står overfor et politisk forlig, der vil betyde højere husleje og dermed højere priser på udlejningsejendomme, taler ikke for at udskyde ejendomsskyldvurderingen. Det vil nemlig med den lejelovgivning, vi har, betyde, at lejerne ikke alene kommer til at betale den forhøjelse, som bliver resultatet af forliget, men også får en forhøjelse af lejen som følge af den øgede beskatning af den pågældende ejendom efter omvurderingen, og det vil altså sige, at lejerne vil få lejeforhøjelse i to tempi. Mit parti er absolut ikke velvilligt indstillet overfor denne tanke; vi så hellere, at man gennemførte vurderingen og fandt frem til den rette beskatning ved at ændre skattebeløbene, forsåvidt som det måtte vise sig nødvendigt.

Oluf Pedersen: I grundskyldskommissionen har man gennemdrøftet spørgsmålet om, hvor ofte der burde foretages vurderinger. Retsforbundet har oprindeligt foreslået, at der skulle vurderes hvert år. Heroverfor blev det gjort gældende, at i så tilfælde ville udslagene i vurderingerne blive så små, at vurderingsmændene næppe ville registrere dem; man kunne måske frygte, at de ligefrem sad og skrev skemaerne af fra det foregående år. Man enedes derfor om, at der skulle foretages vurdering hvert fjerde år, dog således, at man kunne foretage vurdering med kortere mellemrum, hvor der var store lokale forskydninger i værdierne. Man var også inde på, at hvis der skete meget store prisændringer, burde der foretages vurderinger for kortere åremål.

Fejlen ved den gældende lovgivning er ikke, at man nu i 1955 skal omvurdere, men tværtimod, at man ikke har omvurderet tidligere efter den ændring i pengeværdien, som fandt sted i 1949. Allerede da man gennemførte vurderingerne af 1950, kneb det med at få den rette pris frem. Medens man i 1936 var nået frem til, at salgspris og vurderingspris nogenlunde svarede til hinanden, lå salgspriserne i 1950 højt over vurderingspriserne. Det var ikke tilfældigt, fordi man — om jeg så må sige — fra højere sted havde givet udtryk for, at man måtte regne med, at de høje priser, der var i 1950, ikke kunne holde, hvorfor man skulle vurdere forsigtigt. Nu har det senere vist sig, at den nedgang i priserne, som man regnede med, da man gav disse retningslinier, ikke kom, men at priserne tværtimod gik i modsat retning. Efter statistikken for 1953, som er den sidste, der foreligger, lå salgspriserne i hovedstaden for beboelseejendomme 20 pct. over vurderingen af 1950, i provinsbyerne lå de 40 pct. over og i landdistrikterne 70 pct. over. For landejendommenes vedkommende lå priserne 80 pct. over vurderingen. Det er åbenbart, at der her er en fejl, som bør rettes såsnart som muligt. Hvis det så skulle

[Oluf Pedersen.]

vise sig, at de nuværende priser ikke holder, så må man selvfølgelig foretage en ny omvurdering.

Nu må jeg hertil føje, at hvis man indfører en højere ejendomsbeskatning, betyder det ikke, at der kommer højere kommuneskatter eller højere amtstueskatter. Hvis man vurderede til dagsprisen, ville man opdage, at hele den forestilling, man har om den kolossale stigning, der er sket i amtsskatternes promiller, ville blive ændret, for hvis værdierne blev sat op til det rette niveau, ville promillerne gå tilsvarende ned, og det ville vise sig, at promillerne ikke var stort højere end tidligere. Man ville også blive klar over en anden ting, nemlig at til trods for den stedfundne stigning i promillerne har denne dog ikke været større, end at selve jordværdien — den restværdi, som er tilbage, efter at grundskylden er betalt — er meget højere nu end i 1950. Det vil med andre ord sige, at hvis man gennemfører den nye vurdering, vil man antagelig opdage, at der ikke er meget hold i den agitation, man i øjeblikket fører for en nedsættelse af amtsskatterne, og det er måske også derfor, man så nødig vil have en ny vurdering.

Jeg vil anbefale, at man stemmer imod at udskyde vurderingen.

Finansministeren (Kampmann): Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) spurgte, om jeg ville overveje, hvorvidt der i tilfælde, hvor en foretagen vurdering viste sig at være åbenbar for høj, kunne foretages omvurdering uden bekostning for ejeren, dersom resultatet blev, at vurderingen blev nedsat. Det vil jeg gerne overveje.

Løvrigt kan jeg kun tilføje, i overensstemmelse med hvad det ærede medlem hr. Skytte sagde, at jeg håber, den udsættelse, der her gennemføres, ikke skal blive en sædvane, men at vi næste år må foretage en vurdering, idet jeg kan være enig i, at det indbyrdes forhold mellem vurderingerne jo også spiller en rolle; det er ikke niveauet alene, der har betydning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fritagelse for statsindkomstskat af lønmodtageres indkomst ved overarbejde. [Af Viggo Starcke m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 811; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1982).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Kampmann): Det af det ærede medlem hr. Viggo Starcke m. fl. fremsatte lovforslag om fritagelse for statsindkomstskat af lønmodtageres indkomst ved overarbejde viser jo, hvor stor en interesse der er knyttet til hele problemet, hvordan merindkomst skal beskattes. Vi drøftede jo dette spørgsmål i går, og jeg går ud fra, at det ærede medlem vil være enig med mig i, at den egentlige grund til, at der finder en så høj merbeskatning sted, er de virkninger af skattefradragets regel, som vi i går var enige om at søge at bøde på. Jeg synes derfor, at det er rimeligt, at dette lovforslag bliver behandlet i forbindelse med de skatteproblemer, der nu skal drøftes i det udvalg, som er nedsat til behandling af skattereformlovsforslagene.

Om selve det foreliggende lovforslags enkeltheder kan jeg i og for sig nøjes med at henvise til de betragtninger, der blev gjort gældende overfor et lignende forslag, som blev fremsat af det ærede medlem hr. Tholstrup m. fl. i 1948. Det havde måske været rimeligt, om det var blevet anført ved fremsættelsen, at det drejer sig om et problem, vi har diskuteret før. Dengang var der tale om fritagelse ikke alene for statsindkomstskat, men også for fælleskommunal skat og kommunal skat for indtægter ved overarbejde. Jeg har ikke hørt nogen begrundelse for, at man her nøjes med statsindkomsts-katten, men jeg indrømmer, det giver nogen forenkling af selve lovforslaget.

Det, der er det afgørende, er imidlertid, at det er uhyre vanskeligt at finde ud af, hvad der er overarbejde. Det blev allerede